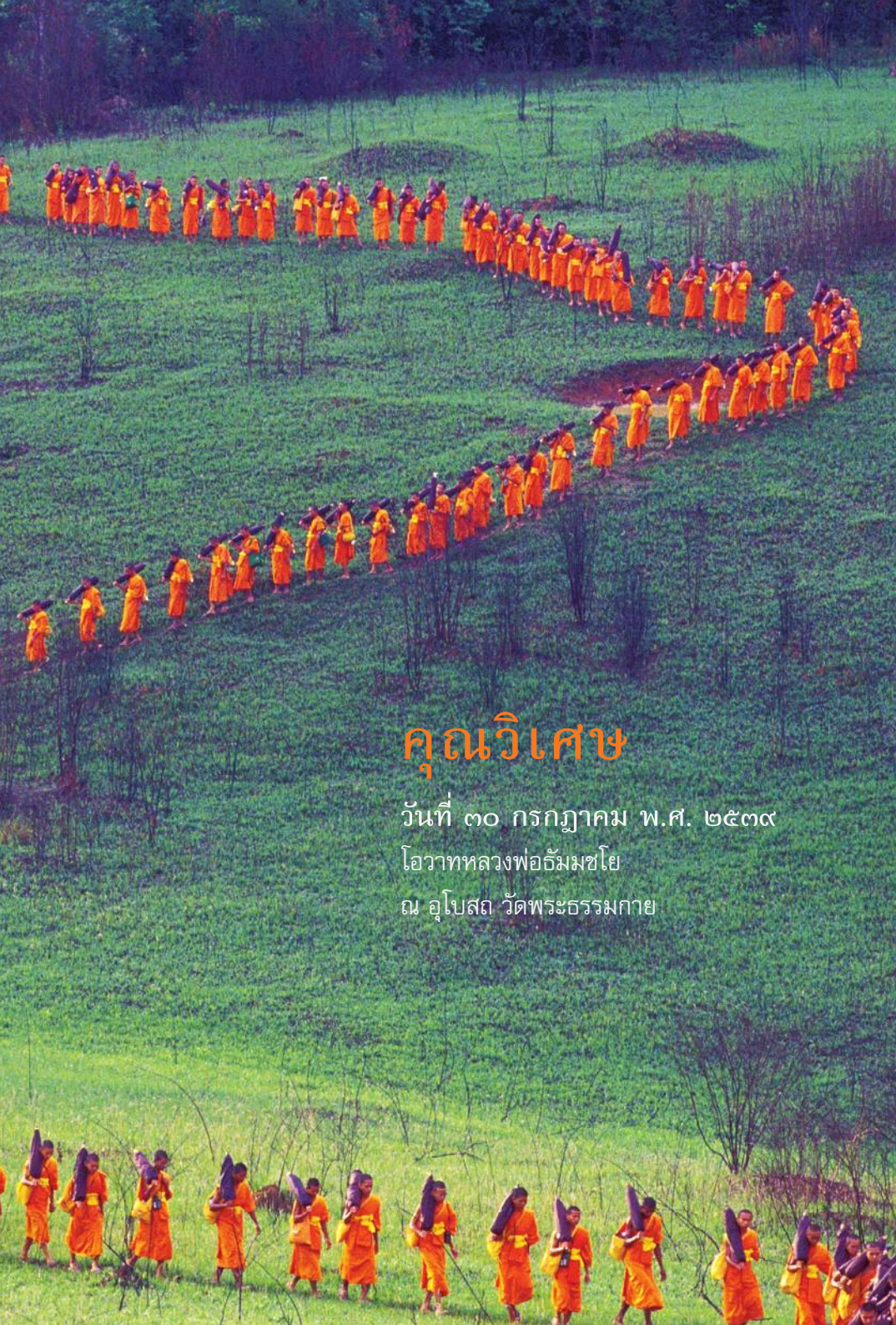

คุณวิเศษ

วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

โอวาทหลวงพ่อดำมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอังคารที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

วันนี้เป็นวันแรกของการอธิษฐานจำพรรษา ซึ่งพระบรมศาสดามีพุทธานุญาตให้ภิกษุทั้งหลายอยู่จำพรรษาร่วมกัน เพื่อประพาสปฏิบัติธรรมให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ซึ่งจะใช้เวลาจากวันนี้จนถึงวันสิ้นสุดการอยู่จำพรรษาเป็นระยะเวลา ๓ เดือน

เมื่อมีการอยู่ร่วมกัน ก็จะมีการแนะนำ แลกเปลี่ยน ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ภายในซึ่งกันและกัน ทำให้คลายความสงสัยในสิ่งที่เราเคยข้องใจลงได้ และยังทำให้เกิดพลังหมู่ เป็นกำลังใจในการปฏิบัติธรรมซึ่งกันและกัน เมื่อมีสิ่งที่เกื้อหนุนการประพาสปฏิบัติธรรมแบบนี้ ขอให้ใช้เวลาในพรรษานี้ ให้เป็นประโยชน์ต่อการประพาสปฏิบัติธรรม ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการมาบวชให้ได้

ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น จะเข้าถึงได้ด้วยการปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และถูกวิธี เป็นสิ่งที่รู้ได้เฉพาะตน ดังพุทธพจน์ที่ตรัสไว้ว่า

ปัจจุตตํ เวติตัพโพ วิญญูหิ

อันวิญญูชนรู้ได้เฉพาะตน

การเข้ามาบวชในบวรพระพุทธศาสนานั้น เรารู้ตัวเองดีว่า ได้บรรลุคุณวิเศษแล้วหรือยัง ตั้งแต่เบื้องต้น คือ เข้าถึงความสุขภายใน เข้าถึงความบริสุทธิ์ จนเข้าถึงความรู้แจ้งภายใน คุณวิเศษเหล่านี้บังเกิดขึ้นในตัวของเราแล้วหรือยัง ถ้าหากยังไม่เกิด ในพรรษานี้ก็จงตั้งใจประพาสปฏิบัติธรรม ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบวชให้ได้

ใครที่ปฏิบัติธรรมยังเข้าไม่ถึงความสุขภายใน ก็จะต้องพยายามปฏิบัติอย่างจริงจัง เอาให้เข้าถึงให้ได้ ใครยังไม่พบแสงสว่างภายใน ยังไม่พบดวงธรรม ยังไม่พบกายภายใน ยังไม่พบพระธรรมกาย ยังไม่เข้าถึงวิชาธรรมกาย เพื่อจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงของชีวิต นี่คือน้ำที่ที่เราต้องทำให้ได้ภายในพรรษานี้

สำหรับลูกที่เพิ่งเข้ามาบวชในพรรษานี้ ยังไม่มีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบโดยตรง มีแต่กิจวัตร คือ การสวดมนต์ ไหว้พระ ทำภาวนา ช่วยเหลือกิจการงานสงฆ์ส่วนรวมในบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น ก็เป็นโอกาสที่เหมาะสมยิ่ง ที่จะใช้เวลา ๓ เดือนในพรรษานี้ ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติธรรม เพื่อให้รู้แจ้งเห็นจริงในคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างน้อย ๆ ต้องให้เข้าถึงความสุขภายใน ให้รู้ว่า ความสุขที่แท้จริงที่ทุกคนปรารถนามีลักษณะอย่างไร แตกต่างจากความเข้าใจดั้งเดิมของเราหรือไม่

ความสุขที่แตกต่าง

“ความสุข” เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนแสวงหา แต่จะมีสักกี่คนที่เข้าใจ และสามารถเข้าถึงความสุขแท้จริง ที่ตนเองแสวงหามาตลอดชีวิต

ก่อนบวช เราเข้าใจความหมายของคำว่า **“ความสุข”** อย่างหนึ่ง ซึ่งแตกต่างกันไปตามรสนิยมของแต่ละคน บางคนบอกว่า การเข้าคลับ เข้าบาร์ตี๋มสุราเมรัย นั่นคือความสุข บ้างก็ว่า การเดินทางท่องเที่ยว ชมธรรมชาติตามป่าเขาลำเนาไพร หรือการเดินทางท่องเที่ยวไปรอบโลก คือ ความสุข การมีเงินทอง มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย คือ ความสุข สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราเข้าใจว่า เป็นความสุข

พรรณานี้เราต้องรู้ให้ได้ว่า ความสุขในความหมายที่เราเข้าใจก่อน
บวช กับความสุขภายในที่ได้รับจากการปฏิบัติธรรมนั้นแตกต่างกันอย่างไร

ดังนั้น เมื่อเราตัดสินใจเข้ามาบวชแล้ว จงใช้เวลาตลอด ๓ เดือน
ตั้งใจปฏิบัติสมาธิ กระทั่งเข้าถึงความสุขภายในให้ได้

ความสว่างที่แตกต่าง

ถ้าให้ดียิ่งไปกว่านั้น ต้องปฏิบัติให้เข้าถึงความสว่างภายใน อันเป็น
เบื้องต้นในการเข้าถึงธรรม เมื่อความสว่างเกิดขึ้นก็จะขจัดความมืดให้
หมดไป สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ไปตามความเป็นจริง เราจะเข้าใจว่า
ความสว่างภายในนั้น แตกต่างจากความสว่างภายนอกอย่างไร แตกต่าง
จากความสว่างของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว หรือแสงสว่างที่
มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างไร เข้าถึงแล้วมีรสชาติอย่างไร นี่เป็นความรู้
ที่จำเป็นต้องรู้ให้ได้

ดวงที่ควรดู

ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้นไปกว่านั้นอีก ก็ต้องปฏิบัติให้เข้าถึงดวงธรรมภายใน
อันเป็นจุดเริ่มต้นของอริยมรรค คือ ทางเดินของพระอริยเจ้าที่จะไปสู่
อายตนะนิพพาน ต้องให้เข้าถึง ให้เห็น ให้รู้จักว่า ดวงธรรมเบื้องต้นที่
เรียกว่า **“ดวงปฐมมรรค”** นั้นมีลักษณะอย่างไร

เมื่อบวชเข้ามาแล้ว ตั้งใจปฏิบัติสมาธิกระทั่งเข้าถึงดวงปฐมมรรคได้
การบวชในคราวนี้จะมีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ไพศาล แม้จะสร้างโบสถ์ สร้าง
วิหาร สร้างศาลาการเปรียญ สร้างถาวรวัตถุมากมาย บุญยังไม่เท่ากับ

การเข้าถึงปฐมมรรค เพราะบุญจากการสร้างสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ส่งผล
เพียงแค่ว่าเราไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ ซึ่งยังเป็นกามาวจรเท่านั้น แต่
บุญจากการเข้าถึงดวงธรรมมีอานิสงส์ใหญ่ จะนำให้เราเข้าถึงความเป็น
พระอริยเจ้า

เมื่อเข้าถึงแล้ว ถ้ารักษาจุดตรงนี้เรื่อยไป กระทั่งเข้าถึงดวงสว่าง
ชัดใสแจ่มตลอดชีวิต ถึงเวลาหลับตาลาโลกก็ไปเป็นสหายของเทวดา
สามารถปิดประตูบาปภูมิทั้ง ๔ คือ นรก เปต อสุรกาย และสัตว์
ดิรัจฉาน ไม่ต้องไปกันเลย

การเข้าถึงดวงปฐมมรรคแสดงว่ามาถูกทางแล้ว เมื่อเห็นจุดเริ่มต้น
แล้ว ในไม่ช้าก็จะถึงที่หมายโดยปลอดภัย เป็นการบรรลุวัตถุประสงค์
ของการบวชในเบื้องต้น

กายภายใน

ถ้ายิ่งไปกว่านั้น ปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงกายภายใน รู้จักชีวิตในระดับ
ที่ละเอียดประณีตยิ่งขึ้นไปตามลำดับ ตั้งแต่กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์
กายรูปพรหม กายอรูปพรหม ซึ่งเป็นกายที่อยู่ในภพ ๓ ซ้อนอยู่ภายใน
ของกายมนุษย์หยาบ เป็นสิ่งที่เราควรปฏิบัติให้เข้าถึง

เมื่อเข้าถึงแล้ว เราจะเห็นความแตกต่างของชีวิตในแต่ละระดับได้
อย่างชัดเจน เกิดความรู้แจ้งเห็นแจ้งและเข้าใจในชีวิต จากเดิมเข้าใจว่า
ชีวิตมีเพียงระดับเดียว คือ กายมนุษย์หยาบ แต่ความจริงแล้วยังมีชีวิต
อีกหลายชีวิตที่ซ้อนกันอยู่ภายใน เราจะเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องภพภูมิต่าง ๆ
ที่รองรับกายที่เป็นอยู่นั้นอย่างแจ่มแจ้ง

ความรู้แจ้งเห็นแจ้งนั้นจะมาพร้อม ๆ กับความบริสุทธิ์ ความสุข ความปิติปราโมทย์ใจ อย่างที่เราไม่เคยเป็นมาก่อน

วัตถุประสงค์การบวช

ถ้าให้ยิ่งไปกว่านั้น ต้องปฏิบัติธรรมกระทั่งเข้าถึงธรรมกายภายใน เข้าถึงพุทธฐานะ ธรรมฐานะ สังฆฐานะ ปฏิบัติเข้าถึงฐานะทั้งสามได้ ถือว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการเป็นนักบวช

เราจะรู้จักว่า ที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริงมีลักษณะอย่างไร มีรูปพรรณ สันฐานและคุณสมบัติอย่างไร จะเข้าใจคำว่า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้วว่า มีความหมายที่แท้จริงลึกซึ้งกว้างขวางเพียงไร **ธรรมกายนี้แหละ คือ แก่นของพระพุทธศาสนาในเบื้องต้น**

เมื่อเข้าถึงฐานะทั้งสาม เราจะเป็นพระที่สมบูรณ์ทั้งภายนอกและภายใน มีอานิสงส์ใหญ่แก่ตัวเรา ต่อโยมพ่อโยมแม่ ญาติพี่น้องและเพื่อนร่วมโลก ทุกคนจะพลอยได้อานิสงส์จากส่วนนี้ด้วย

เราจะได้ชื่อว่า เข้าถึงไตรสรณคมน์อย่างแท้จริง เป็นชาวพุทธที่สมบูรณ์ เป็นพระที่สมบูรณ์ เป็นนอานาบุญของโลก เป็นผู้ที่ควรแก่การเคารพ กราบไหว้ บูชา ควรแก่การต้อนรับในทุกสถานที่ เพราะฉะนั้นการเข้าถึงฐานะทั้งสามนี้ จึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญยิ่งสำหรับชีวิตของนักบวช

สมมติสงฆ์

ถ้าบวชเข้ามาแล้วยังเข้าไม่ถึงฐานะทั้งสาม ก็ยังไม่ถือว่าได้บรรลุ วัตถุประสงค์ในเบื้องต้น ยังเป็นพระที่ไม่สมบูรณ์ เป็นเพียงสมมติสงฆ์ คือ

สมมติว่าเป็นพระสงฆ์ ที่มีพระวินัยกำหนดว่า จะต้องรักษาศีล ๒๒๗ ข้อ มีเครื่องนุ่งห่ม บริหาร และความเป็นอยู่ที่แตกต่างจากชาวโลก สมมติเอาไว้ว่า นี่คือพระสงฆ์ สมมติว่าเป็นเนื่อนาบุญ เป็นบุคคลที่ควรแก่การเคารพ กราบไหว้ บูชา เหมาะแก่การต้อนรับ ดูแลเอาใจใส่ เป็นเพียงแค่การสมมติเท่านั้น ยังไม่เป็นพระที่สมบูรณ์ ท่านถึงเรียกว่า **สมมติสงฆ์**

ส่วนเนื่อนาบุญอย่างแท้จริงและเป็นผู้ควรแก่การเคารพกราบไหว้ทั้งมนุษย์และเทวดา ควรแก่การต้อนรับ คือ ผู้ที่เข้าถึงรัตนภายในทั้งสามนั่นเอง

พรราชาแห่งการฝึกใจ

พรราชานี้ ถ้าลูก ๆ เข้าถึงพระรัตนตรัยได้ การบวชครั้งนี้แม้เป็นเพียงช่วงสั้นแค่ ๓ เดือน ก็ถือว่าได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบวช ได้อานิสงส์ใหญ่ยิ่งกว่าผู้บวชมาหลายสิบพรรษา แต่ยังเข้าไม่ถึงพระรัตนตรัยภายใน

เพราะฉะนั้น ผู้ที่เพิ่งเข้ามาในธรรมวินัยนี้ ควรให้ความเอาใจใส่ต่อการประพฤติปฏิบัติธรรม เพราะมีสิ่งที่ยำนวยความสะดวกให้กับผู้บวชใหม่อย่างเต็มที่ ไม่ต้องมีกิจกรรมที่เราจะต้องทำ มีแต่กิจวัตรเท่านั้น กิจกรรมส่วนใหญ่พระผู้บวชก่อนเป็นผู้รับภาระแทนไป และมีอุบาสกอุบาสิกาคอยรองรับแทนพวกเรา

หน้าที่ของผู้บวชใหม่มีแต่เพียงการศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนตนเองไปตามศีล สมาธิ และปัญญาเท่านั้น จึงเป็นโอกาสดีสำหรับพระใหม่ที่จะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ในช่วงจังหวะที่ปลอดกังวล พ้นจากเครื่อง

พันธนาการของชีวิต ปราศจากสิ่งแวดล้อมที่กีดตันชีวิตเราให้เครียด ให้
สับสนวุ่นวายตลอดเวลา

ความรู้จากธรรมกาย

หากสามารถศึกษาเข้าไปเรื่อย ๆ ให้เห็นแผนผังของชีวิต คือ ๑๘ กาย
เข้าถึงกายภายใน ๑๘ ชั้น ที่ซ้อน ๆ กันไปตามลำดับได้ ยิ่งเป็นสิ่งอัน
ประเสริฐ

แผนผังของชีวิตที่เป็นชั้น ๆ เข้าไปทั้ง ๑๘ กาย เป็นสิ่งที่เราจะต้องเข้า
ถึงให้ได้ ถ้าเข้าถึงไม่ได้ ก็ยังไม่เห็นคุณค่าของพระพุทธศาสนาอย่างเต็มที่

นอกจากนี้ เราจะได้ศึกษาวิชาในทางพระพุทธศาสนาด้วย เช่น
ปุพเพนิวาสานุสติญาณ จุตูปปาตญาณ และอาสวกขยญาณ วิชาทั้ง
สาม ก็จะอยู่ในกำมือของเรา ถ้าเราได้เข้าถึงแผนผังของชีวิต ได้เข้าถึง
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระธรรมกายภายในตัวของเรา

เพราะวิชาทั้งหมดนี้อยู่ในคลองแห่งธรรมจักขุ อยู่ในญาณทัสสนะ
ของธรรมกาย วิชาที่ดี แสงสว่างก็ดี ญาณทัสสนะก็ดี จักขุก็ดี ปัญญา
ก็ดี จะบังเกิดขึ้นแก่เรา เพราะฉะนั้นยังมีสิ่งที่น่าศึกษาอีกมากมายรอเราอยู่

ธรรมะมีอยู่แล้วในตัว

ธรรมะทั้งหมดนี้มีอยู่แล้วในตัวของเรา ไม่ใช่เป็นเรื่องนอกตัว
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงนำเอาเรื่องในตัวที่พระองค์ได้เข้าถึงมาแนะนำ
สั่งสอน เปิดเผยให้เราได้รับทราบ ให้เราเข้าถึงความเป็นจริงของชีวิต
เข้าถึงในสิ่งที่มียอยู่แล้ว

ไม่ว่าจะมีพระพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม แสงสว่าง ดวงธรรม ภายใน ภายใน สิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้วในตัวของเรา ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ใคร ๆ สร้างขึ้นมา ไม่ได้เป็นนิมิตที่ปรุงแต่งขึ้นมา แต่เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วจริงใน กลางกายของมนุษย์ทุก ๆ คน ไม่ว่าเชื้อชาติไหน ภาษาไหน หรือนับถือ ศาสนาใด ต่างแต่ว่าใครจะมีความรู้ได้กว้างไกล หรือเข้าถึงได้แค่ไหน เท่านั้น ใครเข้าถึงแค่ไหน ก็รู้จักในสิ่งที่ตนเข้าถึง สิ่งที่ยังเข้าไม่ถึง เขาก็ยังไม่รู้จัก

เพราะฉะนั้น พระลัทธิมัลลิกะพุทธเจ้าจึงนำสิ่งที่มียู่แล้ว ที่ไม่เคยมี ใครเข้าถึงในยุคของพระองค์ มาเปิดเผยให้ทุกคนได้รู้จัก ได้เข้าถึง ได้ หลุดพ้น และเกิดญาณหยั่งรู้ ได้เข้าถึงความสมบูรณ์ของชีวิตเช่นเดียวกับพระองค์

เทศน์กบวช

เทศน์กบวช เป็นเทศน์ที่เหมาะสมต่อการแสวงหาความจริงของชีวิต เพราะไม่ต้องเสียเวลาทำมาหากินแบบชาวโลก มีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่าง จากชาวโลก ไม่ลัสนวนวายุ ไม่มีแรงกดดันจากทุก ๆ ด้าน สิ่งแวดล้อม และบรรยากาศก็เหมาะสมต่อการแสวงหาสิ่งที่มียู่แล้วในตัวของเรา เหลือแต่เพียงว่า เราจะเอาจริงแค่ไหนและทำถูกวิธีการหรือไม่

เราต้องมีความตั้งใจจริงว่า จะต้องรู้ให้ได้ จะต้องค้นให้เจอในสิ่งที่ มีอยู่แล้ว ซึ่งเราได้ยินได้ฟังกันอยู่บ่อย ๆ ให้ทำกันอย่างจริง ๆ โดยเอา ชีวิตเป็นเดิมพัน และต้องทำให้ถูกวิธีด้วย

ภาพ : อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

หยุดเป็นตัวสำเร็จ

วิธีที่หลวงพ่อบุ๊ได้แนะนำเอาไว้ นั่น เป็นวิธีที่จะทำให้เข้าถึงได้อย่าง สะดวกสบาย ซึ่งหลวงปู่วัดปากน้ำท่านได้สรุปไว้ว่า “หยุดเป็นตัวสำเร็จ” คือ ให้น้ำใจของเราที่ซัดสายไปมาในที่ต่าง ๆ นั้น มาฝึกให้หยุดนิ่งอยู่ ภายในตัวของเราให้ถูกส่วน เมื่อถูกส่วนแล้ว เราจะรู้เห็นความเป็นจริง ไปตามลำดับ

ใจจะหยุดได้ เราต้องวางใจอย่างสบาย ๆ ให้มีสติ มีความสบาย และสม่ำเสมอ ทำอย่างต่อเนื่องในทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะนั่งนอนยืนเดิน หรือทำภารกิจอะไรก็ตาม ก็ให้มีสติอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่าง สบาย ๆ แล้วสังเกตดูว่า สบายจริงหรือไม่ หมั่นปรับกายวาจาใจของ เราตลอดเวลา จนกระทั่งใจอยู่ในสภาวะที่พอเหมาะพอดี เมื่อพอเหมาะ พอดีแล้ว ใจจะถูกส่วนไปเอง และในไม่ช้าก็จะเข้าถึงสิ่งที่มีอยู่ภายใน ตัวของเรา

อารมณ์ดี อารมณ์สบาย

อารมณ์ดีและอารมณ์สบายเป็นอุปกรณ์สำคัญ ที่ทำให้สติกับความ สบายของเราเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง

ส่วนอารมณ์ที่ขุ่นมัว ไม่ว่าจะเป็นด้วยสาเหตุอะไรก็ตาม ย่อมทำให้ ใจเราฟุ้งซ่าน ขุ่นเคือง เร่าร้อน และเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงธรรม เพราะฉะนั้นให้รักษาอารมณ์ดีและอารมณ์สบายเอาไว้ให้ดี

จงตั้งพรหมวิหารธรรมขึ้นมาในใจ ให้มีความรู้สึกเป็นมิตรและมึ ความปรารถนาดีต่อเพื่อนสหายธรรมิกและทุก ๆ คน แม้เพื่อนสหายธรรมิก

นั้นอาจจะพลาดพลั้งล่วงเกินเราโดยเจตนา หรือไม่เจตนาก็ตาม ก็ให้อภัย ไม่ถือสา ไม่สนใจในการล่วงเกิน หรือข้อบกพร่องพลาดพลั้งของเพื่อนสหายธรรมิก

รักษาอารมณ์ดีอารมณ์สบายให้ได้ตลอดทั้งวันทั้งคืน ทั้งหลับ ทั้งตื่น ทั้งนั่งนอนยืนเดิน มีความรู้สึกเป็นมิตรและปรารถนาดีต่อทุก ๆ คน แล้วอารมณ์ดีและอารมณ์สบายที่เรารดน้ำพรวนดินอย่างสม่ำเสมอในจิตใจของเราทุกวันนี้ ก็จะเป็นเครื่องเกื้อกูลสนับสนุนการประพฤติปฏิบัติธรรมของเราให้เข้าถึงธรรมได้ง่ายขึ้น

ธรรมเนียมปฏิบัติช่วงเข้าพรรษา

ชาวพุทธทั่วไปยึดถือเป็นประเพณีสืบต่อกันมาว่า ภายในพรรษาจะต้องเพิ่มคุณธรรมในตัว หรืออย่างน้อยก็ลด ละ เลิก สิ่งไม่ดีที่เคยทำมา เช่น ใครเคยดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เทียวบาร์เที่ยวคลับ เคยหงุดหงิด โมโห อารมณ์ฉุนเฉียว เจ้าอารมณ์ อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ก็จะลด ละ เลิก ภายใน ๓ เดือนนี้อย่างค่อยเป็นค่อยไป

ถือเป็นการทดสอบกำลังใจของตัวเอง สังสมคุณธรรมภายในตัวให้เพิ่มขึ้น และหากมันคงดี เมื่อออกพรรษาแล้วก็จะได้รับรักษาคุณธรรมนั้นสืบต่อไป แต่หากยังมีพลาดพลั้ง สิ่งเหล่านั้นก็จะเบาบางลงไป

พอถึงพรรษาใหม่ก็ตั้งหลักใหม่ เหมือนบัณฑิตจบใหม่ที่บวช ๆ สึก ๆ ถึง ๖ ครั้ง (บวชเป็นฤาษี) สึกออกไปทำมาหากิน พอถึงเวลาก็กลับมาบวช พอฝนตกก็นึกถึงจอบ นึกถึงไถนา ก็สึกออกไปทำนา พอหมดหนานาแล้วก็มาบวชใหม่ วนเวียนอยู่อย่างนี้ แต่ครั้งที่ ๗ ก็ตั้งใจได้ และในที่สุดก็ได้เข้าถึงธรรม (ฉานสมาบัติ) บรรลូវัตถุประสงค์ของการบวช

ชาวโลกเขามีธรรมเนียมที่ทำสืบทอดกันมาอย่างนี้ ส่วนเราเป็นผู้ที่อยู่ในอู่แห่งศีลธรรม อยู่ในทะเลแห่งศีลธรรม อยู่ในท่ามกลางความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราได้เป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย จึงควรจะสร้างคุณธรรมภายในใจของเราให้ยิ่งกว่าที่ชาวโลกเขาได้ตั้งใจทำกัน

ในระดับความคิด ควรจะตั้งปณิธานเอาไว้ว่า ภายในพรรษานี้ เราจะตั้งใจเป็นพระที่สมบูรณ์ จะไม่ตริกละในเรื่องของสิ่งที่ป็นข้อห้ามต่อพรหมจรรย์ เช่น

กามวิตก เราจะให้ใจสะอาดเกลี้ยงเกลา ประดุจเพชรที่ใสสว่างหรือประดุจพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญที่ปราศจากหมอกเมฆ ใจผุดผ่อง ใจผ่องใส นั่งก็ยิ้มได้ นอนยืนเดินก็ยิ้มได้ เพราะว่าใจเราผ่องใสอย่างแท้จริง

พยาบาทวิตก คือ ความขุ่นมัว ขัดเคืองใจ ก็จะไม่ให้เกิดขึ้นในใจ ไม่ว่าใครจะล่วงเกินเราด้วยเจตนาหรือไม่เจตนา พรรษานี้เราจะไม่ถือสาแก่ใจ จะให้อภัย ไม่เก็บขังความขุ่นมัวไว้ในใจ ไม่เก็บเอากริยาทำทาง หรือถ้อยคำของผู้ที่กล่าวล่วงเกินเรามาไว้ในใจ จนกระทั่งคิดแค้น คิดแก้แค้น คิดอาฆาต เช่นฆ่า ทำลายกัน พรรษานี้จะไม่ให้พยาบาทวิตกบังเกิดขึ้น ให้จิตใจของเราเยือกเย็น ผ่องใส เป็นมิตรกับทุกคน หันไปรอบทิศมีแต่มิตรรอบตัวเราตลอดเวลา แล้วจิตของเราจะผ่องใสเป็นสมาธิได้ง่าย

วิหิงสาวิตก ความคิดที่จะเบียดเบียนทำลายใคร ก็จะไม่ให้เกิดขึ้นในใจของเราเลย ใจจะมีแต่ความปรารถนาดี ขอให้เขาอยู่เป็นสุข ให้เขาได้เข้าถึงธรรม ให้เขาได้บรรลุธรรม ให้คิดกันอย่างนี้นะลูกนะ

ถ้อยคำ พรรษานี้ตั้งใจให้ดี ถ้อยคำใดที่ไม่มีสาระแก่นสาร ไม่เป็นประโยชน์ เป็นคำไม่จริง เป็นคำหยาบ เราจะไม่พูด พรรษานี้เราจะพูด

แต่ถ้อยคำที่เป็นปียวาจาเป็นที่รักของทุก ๆ คน กล่าวธรรมภาสิต กล่าว ถ้อยคำที่เป็นที่รัก เป็นคำจริง มีประโยชน์ พุดให้ถูกจังหวะ ถูกกาลเทศะ และเป็นคำที่เปี่ยมด้วยเมตตา นี่เป็นสิ่งที่เราจะต้องตั้งใจเกี่ยวกับเรื่อง ถ้อยคำของเรา

การกระทำ ก็ไปศึกษาดูว่า อะไรที่จะทำให้เราเป็นพระที่สมบูรณ์ ตามพระธรรมวินัย แต่อันที่จริงวิธีที่ง่ายที่สุด คือ ถ้าเรารักษาจิตดวงเดียวของเราเอาไว้ให้ตั้งมั่นอยู่ในกลางกาย ให้มีแต่ความใส สะอาด บริสุทธิ์ อย่างนี้ตลอดพรรษา ก็ได้ชื่อว่า ครอบคลุมนในสิ่งที่หลวงพ่อบอกกล่าวมาแล้วทั้งหมด

เมื่อเรามีวัตถุประสงค์ในการเข้ามาศึกษาวิชาธรรมกาย มาฝึกอบรมหล่อหลอมตัวเราให้มีชีวิตที่สมบูรณ์ รวมทั้งมาสร้างบารมี และมาทำหน้าที่กัลยาณมิตร พรรษานี้ก็ต้องตั้งใจให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ให้ได้ ผู้ที่ยังทำไม่เป็นก็พยายามทำให้เป็น ผู้ที่ทำเป็น ได้เข้าถึงจุดที่จะศึกษาได้แล้ว ก็ให้ตั้งใจมั่นที่จะศึกษาวิชาธรรมกายของเราให้ดี ให้เต็มที่ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

การศึกษาวิชชาธรรมกายจะทำให้เราหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ จากสิ่งทีพญามารเขาบังคับบัญชาเราได้

วิชาธรรมกายเป็นวิชาสูงสุด เป็นอสาธณะ ไม่ทั่วไป การที่จะศึกษาวิชชาธรรมกายได้นั้น จะต้องเข้าถึงธรรมกายเท่านั้น ธรรมกายนั้นมีอยู่แล้วภายในตัวของเรา ถ้าเราได้เข้าถึงและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับท่าน เราเป็นท่าน ท่านเป็นเราอย่างแท้จริง นั่นแหละจึงจะศึกษาวิชาธรรมกายได้

เรายังมีสิ่งที่ต้องศึกษาอีกมากมาย ลูกทุกรูปยังมีความแข็งแรง มีความสดชื่นของร่างกาย และความปลอดกังวลอยู่ในขณะนี้ ถ้าตั้งใจ ประพฤติปฏิบัติกันเต็มที่ จะมีโอกาสศึกษาวิชาธรรมกายกันได้ อย่างแท้จริง

เพราะฉะนั้น การศึกษาและฝึกฝนให้ชำนาญยิ่งขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่เรา จะต้องทำให้ได้อย่างที่เราตั้งใจเอาไว้ ส่วนการสร้างบารมี กิจกรรมต่าง ๆ เราก็ทำกันอยู่แล้ว หน้าที่กัลยาณมิตรชี้หนทางสว่างให้แก่ชาวโลก ทั้งหลายเราก็ทำกันเป็นปกติ แต่พรพรานี้เราจะทำให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไปกว่า ทุก ๆ ปี ที่ผ่านมา

นี่คือสิ่งที่หลวงพ่อยากจะฝากไว้แก่ลูกทุก ๆ รูป ที่ได้สมัครใจเข้ามาอยู่ร่วมกันในอารามแห่งนี้ เพื่อสร้างบารมี เพื่อประพฤติปฏิบัติธรรม ร่วมกับหลวงพ่อ เพื่อที่จะศึกษาและฝึกฝนให้ชำนาญในวิชาธรรมกาย เพื่อที่จะไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม เราจะได้บรรลุวัตถุประสงค์กันในคราวนี้

เมื่อสักครู่นี้ ลูกพระลูกเณรได้นำปัจจัย ๔ มาร่วมบุญกับหลวงพ่อ ทุกบาททุกสตางค์หลวงพ่อก็เอาไปใช้เพื่องานพระศาสนา ซึ่งตอนนี้กำลัง ก่อสร้างงานหลัก ๓ อย่าง ซึ่งเป็นงานเกี่ยวข้องกับวิชาธรรมกายโดยตรง

เรื่องที่ ๑ สร้างมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย
ครูบาอาจารย์ของเรา ถ้าไม่มีท่านก็ไม่มีเรา เราจะไม่มีโอกาสที่จะได้รู้จัก เรื่องราวของชีวิต เป้าหมายของชีวิตว่า เกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมาย และวิธีการปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงเป้าหมายนั้น เราจะไม่รู้จักเลย แต่เพราะ มีท่าน เราจึงรู้จักสิ่งเหล่านี้

เรื่องที่ ๒ สภาธรรมกายสากล ซึ่งจะเป็นสถานที่หล่อหลอม ศึกษา ฝึกฝนสำหรับพวกเราและมหาชนทั้งหลายได้ศึกษาพระธรรมวินัยของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เรื่องที่ ๓ พระมหาธรรมกายเจดีย์ จุดศูนย์รวมใจของผู้มีบุญของ ชาวพุทธทั้งหลายทั่วโลก ที่เมื่อธรรมกายขยายไปกว้างขวางใหญ่โตแล้ว บุคคลผู้มีบุญเหล่านั้นจะได้มาร่วมประชุมกัน เพื่อที่จะมาระลึกนึกถึง พระธรรมกาย มานึกถึงพระรัตนตรัยโดยพร้อมเพรียงกัน จะเกิดพลัง หมู่ที่จะส่งกระแสขยายครอบคลุมไปทั่วโลก จะทำให้โลกเกิดกระแส ที่จะหันมาสนใจการประพฤติปฏิบัติธรรม ความสุขที่แท้จริงจะได้ขยาย ออกไปทั่วโลกในตอนนั้น

๓ สิ่งนี้ คือสิ่งที่หลวงพ่อกำลังจะทำ ทุกบาททุกสตางค์ที่ลูกทุกรูป ได้มาถวายหลวงพ่อก็เมื่อสักครู่นี้ ก็จะเป็นในสิ่งเหล่านั้น เราจะได้สร้าง บุญสถานเอาไว้สำหรับรองรับวิชาธรรมกาย และเพื่อขยายธรรมกายไป สู่ชาวโลก ให้ชาวโลกได้มีส่วนในการที่เข้าถึงธรรมกาย เป็นบุญอันใหญ่ยิ่ง

ปัจจัยนี้แม้เล็กน้อยเมื่อเทียบกับการบริจาคของมหาเศรษฐีทั้งหลายก็ตาม แต่ผลบุญของเรานั้นก็ไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย เพราะเราเป็นตัวของพระรัตนตรัย เราเข้าใจความตั้งใจและสิ่งที่จะ เกิดประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง รวมทั้งเรามีเจตนาที่เป็นกุศลที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นบุญที่จะบังเกิดขึ้นนี้จึงเป็นบุญใหญ่ที่ไม่ได้แพ้หรือน้อยกว่าผู้ที่เป็นมหาเศรษฐีทั้งหลายเขาร่วมทำบุญกัน เพราะฉะนั้นให้ลูกทุกรูปตั้งใจระลึกนึกถึงบุญที่ได้ทำมาเมื่อสักครู่นี้

หลวงพ่อบ้านนายพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อบ้านนายพร ขออาราธนาบารมีธรรมของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรมกายที่ปรากฏในอายตนะนิพพานับอสงไขย พระองค์ไม่ถ้วน บารมีธรรมของพระปัจเจกพุทธเจ้าและพระอรหันตเจ้า ทั้งปวง บารมีธรรมของหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย บารมีธรรมคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกา จันทร์ ขนนกยูง ครูบาอาจารย์ของเราทั้งหลาย และบารมีธรรมที่เกิดจากการสร้างมหาทานเมื่อสักครู่นี้ จงมารวมอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้เป็นดวงบุญใหญ่ที่มีความสว่างโพล่งยิ่งกว่าดวงอาทิตย์ตอนเที่ยงวัน

ให้ดวงบุญนี้มีอนุภาพขจัดปิดเป่าสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการประพาส พรหมจรรย์ เป็นข้าศึกต่อการสร้างบารมีของลูกทุกรูป ให้มลายหายสูญ ไปให้หมด ให้มีพลังบันดาลให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง มีจิตใจที่ปลอด กังวล ให้ใจหยุดใจนิ่งได้สมบูรณ์ ได้เข้าถึงแสงสว่างภายใน เข้าถึงความ สุขภายใน เข้าถึงดวงธรรมภายใน เข้าถึงกายภายใน เข้าถึงพระธรรมกาย เข้าถึงวิชชาธรรมกายไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม จงทุกประการเทอญ ๐